

[AM2022.11.28Ø2]

Retten på Frederiksbergs DOM - 28. september 2021 - 1931/2021 - 0100-70242-00001-20

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født februar 1997

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 24. februar 2021.

Tiltalte er tiltalt for

1.

forsøg på terrorisme efter straffelovens § 114, stk. 1, nr. 1, nr. 2 og nr. 6, jf. § 21,

ved i måneden op til den 30. april 2020, med forsæt til at skræmme en befolkning i alvorlig grad eller uretmæssigt at tvinge danske eller udenlandske offentlige myndigheder til at foretage eller undlade at foretage en handling eller at destabilisere eller ødelægge et lands grundlæggende politiske, forfatningsmæssige, økonomiske eller samfundsmæssige strukturer, at have planlagt at begå handlinger som nævnt i straffelovens § 114, stk. 1, nr. 1, nr. 2 og nr. 6, der i kraft af deres karakter eller den sammenhæng, hvori de ville blive begået, kunne tilføje Danmark eller et andet land alvorlig skade, og til det formål den 30. april 2020 ca. kl. 13.50 på en parkeringsplads ved *Restaurant* i krydset mellem *Vej1* og *Vej2* i København at have købt et skydevåben, to magasiner og 50 patroner til brug for en eller flere terrorhandlinger et ikke nærmere bestemt sted i Danmark eller udlandet, hvilket mislykkedes, idet tiltalte blev anholdt.

2.

vold i gentagelsestilfælde efter straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1,

ved den 24. april 2020 ca. kl. 18.05 foran *Supermarkedet* på *Adresse1* i Valby at have tildelt *Forurettede* et slag med knyttet hånd på halsen, hvorefter tiltalte forlod stedet.

3.

forsøg på vold i gentagelsestilfælde efter straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, jf. § 21,

ved den 24. april 2020 ca. kl. 18.10 foran *Supermarkedet* på *Adresse1* i Valby i forlængelse af det i forhold 2 passerede at være vendt tilbage til *Supermarkedet* medbringende en knivlignende genstand og opsøgt *Forurettede* med forsæt til at udøve yderligere vold mod ham, hvilket forehavende mislykkedes, idet *Forurettede* søgte tilflugt i *Supermarkedet*.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, frakendes sin danske indfødsret og udvises for bestandig i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 1 og nr. 6, og § 32, stk. 4, nr. 7.

Anklagemyndigheden har endelig påstået konfiskation af en 9 mm pistol af mærket Glock med 2 tilhørende magasiner, 50 patroner, 3000 kr. og en smartphone (koster P1/1), jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Tiltalte har over for påstanden om frakendelse af indfødsret og udvisning med indrejseforbud påstået frifindelse.

Tiltalte har ikke haft bemærkninger til konfiskationspåstanden.

Sagens oplysninger

Der er under sagen dokumenteret blandt andet:

[DOKUMENTATION I FORM AF BL.A. POLITIRAPPORTER UDELADT]

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte *Tiltalte* og af vidnerne *Vidne1*, politiagent *Vidne2*, *Vidne3*, *Vidne4*, *Vidne5*, *Forurettede*, *Vidne6*, *Vidne7* og *Vidne8*.

[FORKLARINGER UDELADT]

Personlige oplysninger

Tiltalte er tidligere straffet af betydning for sagen

- ved Københavns Byrets dom af 28. januar 2014 efter straffelovens § 119, stk. 1, og våbenbekendtgørelsens § 44, stk. 4, jf. § 15, stk. 1, nr. 9, med fængsel i 60 dage, betinget mod 2 års prøvetid.

- ved Østre Landsrets ankedom af 19. januar 2015 efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, § 285, stk. 1, jf. § 276, jf. til dels § 21, § 244, jf. § 247, stk. 1, § 291, stk. 1, § 119, stk. 1, våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1, og våbenbekendtgørelsens § 57, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, nr. 5, våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 3, og lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. liste A, nr. 1, med en fællesstraf med den betingede dom af 28. januar 2014 af fængsel i 1 år 3 måneder.
- ved Københavns Byrets dom af 9. april 2015 efter straffelovens § 290, stk. 1, med fængsel i 30 dage. Løsladt den 7. oktober 2015 mod 2 års prøvetid. Reststraf 163 dage. Afsoningen omfattede tillige ankedom af 19. januar 2015.
- ved Københavns Byrets dom af 3. oktober 2016 efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, med en fællesstraf, der tillige omfattede reststraffen på 163 dage ved prøveløsladelsen den 7. oktober 2015, af fængsel i 9 måneder. Løsladt den 5. juli 2017.
- ved Københavns Byrets dom af 21. november 2018 efter knivlovens § 7, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, og lov om euforiserende stoffer § 3, jf. § 1, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. liste A, nr. 1, med fængsel i 7 dage. Løsladt den 30. december 2018.

Tiltalte har været mentalundersøgt, og der er den 15. december 2020 udarbejdet retspsykiatrisk erklæring.

Af den psykologiske undersøgelse fremgår blandt andet:

"Der er den 1. december 2020 ved aut.cand.psych *Vidne9* foretaget psykologisk undersøgelse med WAIS-IV, Rorschach og Rotters sætningsfuldendelsestest.

Den sammenfattende konklusion heraf lyder: "Observanden fremtræder med et almindelig soigneret, alderssvarende udseende, og han har anlagt sig et stort fuldskæg. Påklædningen er endvidere upåfaldende, og han bærer en hue, som han tager af og på i løbet af undersøgelsen. Observanden byder en tillukket, garderet kontakt, hvor det adspurgte besvares kortfattet, og hvor det spontane bidrag til samtalen er minimalt. Mimikken er tillige fattig, ligesom blikkontakten er fraværende, og stemmeføringen er tidvis sagte og mumlende, mens det psykomotoriske tempo er normalt. Samarbejdet omkring prøverne er overvejende tilfredsstillende, om end observanden til sidst i undersøgelsen har svært ved at fastholde koncentrationen og bliver lidt utålmodig. Samtalen forbliver ganske overfladisk, idet observandens refleksionsevne er begrænset, og dertil bemærkes det, at han har afgivet divergerende oplysninger ved de forskellige samtaler under mentalundersøgelsen. Stemningslejet skønnes grundlæggende neutralt, men der opnås på intet tidspunkt nogen reel emotionel kontakt.

Observanden beretter om en tryk opvækst og anfører, at han fortsat har et godt forhold til sine forældre og sin bror. Andetsteds fremgår det imidlertid, at opvæksten var turbulent og bl.a. præget af institutionsophold, og observanden kom ganske tidligt ud i kriminalitet og misbrug. Skolegangen var tillige vanskelig og omskiftelig, men observanden har gennemført 9. klasses afgangseksamen. Han har et godt netværk primært bestående af den udvidede familie, men han har ingen dybe, længerevarende venskaber. Observanden beskriver tilværelsen i arresten som "kedelig", da han er udelukket fra fællesskab og således blot bruger tiden på at se fjernsyn. Han beskriver ligeledes sit humør som "kedeligt" samt "en blanding af mange ting" og afviser desuden ethvert symptom på psykisk lidelse

eller mistrivsel. Om sig selv siger observanden, at han har et roligt temperament, og det vigtigste for ham er, at hans familie er samlet og har det godt. I fremtiden drømmer han om at få bolig og bil, ligesom han gerne vil giftes og have børn. Han har desuden overvejet at uddanne sig til rengøringsassistent, da han angiveligt godt kan lide at gøre rent. Vedrørende det påsigtede siger observanden, at han ikke er klar over, hvad han er sigtet for, men for at undgå fremtidig kriminalitet, er det vigtigt for ham at huske på, at det ikke er rart at sidde i fængsel, ligesom han skal tænke på sin familie.

Resultaterne af de kognitive prøver viser, at observanden er lavt normalt begavet, svarende til området for inferioritas intellektualis, men en samlet IQ-score på 78 (73-85 ved 95 % konfidensinterval). Der er tale om en på indeksniveau relativt kognitiv jævn profil, hvor han opnår en indeksscore for verbal forståelse på 69 (64-79), for perceptuel ræsonnering 84 (78-92), for arbejds hukommelse 85 (79-93) og for forarbejdningshastighed 90 (82-101).

Observanden har haft en ganske garderet og distanceret tilgang til personlighedsprøverne, hvor han på overfladisk og konkret vis giver udtryk for at have det godt og ikke gøre sig mange tanker omkring fremtiden. Han afstår tillige fra at beskrive relevante personlige behov, styrker og udfordringer. Han kan desuden karakteriseres som en umoden, socialt uformående type, der generelt har vanskeligt ved at begå sig i en kompleks hverdag, som han stedse søger at forenkle og gøre mere overskuelig for sig. Hans relationer vil typisk være af mere overfladisk karakter og vanskelige for ham at fastholde, og han synes tilmed ganske uinteressert i andre mennesker, som han har en meget ringe evne til at forstå og identificere sig med. Dertil har han en lav selvværdsfølelse og kan ofte føle sig mindreværdig i forhold til andre. Observandens evne til adækvat affektregulering er endvidere mangelfuld, og han kan virke impulsiv med voldsomme, situationsutilpassede affektgennembrud. Han forsøger dog mestendels at undgå at involvere sig i følelsesmæssigt udfordrende situationer, da han ikke bryder sig om at beskæftige sig med hverken egne eller andres følelser. Endelig er observanden impulsivt anlagt i både tanke og handling, og han vil således være tilbøjelig til at træffe hurtige, spontane beslutninger samt søge umiddelbar behovstilfredsstillelse. Tænkningen er derimod klar og tydelig, ligesom observandens evne til at foretage konventionel realitetstestning er intakt, fraset under stærk følelsesmæssig påvirkning, hvor denne er skrøbelig. Der er således ikke gjort nogen psykosesuspekterede fund, men da observanden er lidet optaget af at efterleve sociale normer og forventninger, vil han ofte udvise en noget ukonventionel adfærd.

Samlet set er der tale om en lavt normalt begavet mand, der såvel klinisk som testmæssigt er fundet uden tegn på psykose eller anden alvorlig psykopatologi. Han har imidlertid haft en meget garderet og distanceret tilgang til undersøgelsen, og personlighedsmæssigt fremstår han med visse dyssociale træk i form af umodenhed, impulsivitet og manglende sociale ressourcer, foruden at hans evne til affektregulering er svækket".

Af den kliniske vurdering fremgår:

"Klinisk fremtrådte observanden vågen, klar og orienteret med alderssvarende, upåfaldende udseende. Han havde skæg og hovedbeklædning, som troende muslimer kan have det. Der var ikke mistanke om påvirkning af alkohol eller euforiserende stoffer, og han frembød ikke abstinenssymptomer herpå. Observanden fremtrådte rolig og afdæmpet, noget uinteressert og med tendens til hurtige overfladiske svar. Hans tankegang var følgbare og uden tankeforstyrrelser, sprogbruget upåfaldende

og uden ordnydannelser. Han frembød ikke tegn på hallucinatoriske oplevelser og var ikke paranoidt tolkende. Han virkede hverken hallucineret eller gav udtryk for vrangforestillinger. Han var venlig og uden tegn på irritabilitet eller aggression. Han havde ganske vanskeligt ved specielt mere abstrakte spørgsmål, og samlet ville man finde, at hans begavelse er lavt inden for normalområdet. Af stemning var han neutral. Han fremtrådte noget umoden og ligegyldig og med ringe refleksionsevne. Hans evne til at sætte sig ind i omgivelsernes følelser eller reaktioner syntes begrænset. Mest sandsynligt lider han af en personlighedsforstyrrelse af blandet og anden type.

Af konklusionen i den retspsykiatriske erklæring fremgår:

"Konklusion

Observanden er herefter ikke sindssyg og kan ikke antages at have været det på tidspunktet for det påsigtede, som han benægter. Der er således ikke belæg for at antage, at han var påvirket af alkohol eller euforiserende stoffer og befandt sig i en deraf udløst abnorm rustilstand. Observanden er lavt begavet i normalområdet og lider ikke af epilepsi.

Observanden er født af gifte forældre, der stammer fra Tyrkiet, og opvokset i København. Opvæksten var ret turbulent, og da han var omkring 11 år gammel, blev forældrene skilt, hvorefter han boede hos sin mor. Opvæksten var i øvrigt præget af observandens betydelige sociale vanskeligheder, både i hjemmet og i skolen. Observanden klarede sig ikke videre godt i skolen, men har taget 9. klasse afgangsprøve på sikret institution.

Han har i hovedsagen levet af kontanthjælp og har så godt som ingen arbejdsmarkedserfaring. Observanden er alene og har ingen børn.

Observanden er tidligere mentalobserveret ved herværende klinik, hvor man fandt visse symptomer forenelige med en ADHD-lidelse samt en personlighedsforstyrrelse formentlig af dyssocial karakter. Han har aldrig accepteret medicinsk behandling eller diagnostik. Ved herværende undersøgelse har han kun udvist begrænset interesse og ikke ubetydelig distance til de forskellige delundersøgelser og ligeledes oplyst noget forskelligt ved disse. Han er fundet lavt begavet inden for normalområdet. Han fremtræder umoden og ureflekteret og med manglende følelsesmæssigt engagement. Observanden er ikke fundet psykotisk eller præget af anden alvorlig psykopatologi.

Observanden findes herefter omfattet af straffelovens § 69, men man kan ikke såfremt han findes skyldig pege på nogen foranstaltning jf. straffelovens § 68, 2. pkt., til imødegåelse af en vis risiko for fremtidig ligeartet kriminalitet, som mere formålstjenlig end straf".

Udlændingestyrelsen har den 2. juni 2020 vedrørende tiltaltes statsborgerretlige forhold udtalt:

"

...

6. Sammenfattende kan Udlændinge og Integrationsministeriet oplyse, at *Tiltalte* har dansk indfødsret i henhold til lov af 29. april 1997 med virkning fra den 23. november 1998.

Udlændige- og Integrationsministeriet kan endvidere oplyse, at det er ministeriets vurdering, at *Tiltalte* erhvervede tyrkisk statsborgerskab ved sin fødsel, og at *Tiltalte* fortsat er i besiddelse af tyrkisk statsborgerskab.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal dog tage forbehold for, at *Tiltalte* kan have fortabt dansk indfødsret forud for den 1. september 2015, såfremt *Tiltalte* har erhvervet et tredje statsborgerskab ud over det danske og det tyrkiske.

..."

Udlændingestyrelsen har den 15. februar 2021 vedrørende udvisningsspørgsmålet udtalt:

"...

Udvisningshjemmelen

Det bemærkes indledningsvist, at det fremgår af udtalelse af 2. juni 2020 fra Indfødsretskontoret, at *Tiltalte* den 23. november 1998 erhvervede dansk indfødsret (statsborgerskab). Pågældende var på daværende tidspunkt 1 år. Såfremt *Tiltalte* ikke havde erhvervet dansk indfødsret (statsborgerskab), skulle pågældende som tyrkisk statsborger født i Danmark af herboende tyrkiske statsborgere med tidsubegrænset opholdstilladelse have søgt om selvstændig opholdstilladelse ved sit fyldte 18. år for fortsat at kunne opholde sig lovligt i Danmark.

Det bemærkes endvidere, at det er Udlændingestyrelsens opfattelse, at Danmarks internationale forpligtelser tilsiger, at en ansøgning om opholdstilladelse på selvstændigt grundlag fra en person over 18 år, der er født i Danmark, hvor pågældende har boet lovligt i hele sit liv, og hvor pågældende har familiemæssig tilknytning, ikke ville skulle afvises som følge af ulovligt ophold i tilfælde af, at pågældende ikke havde indgivet en ansøgning om opholdstilladelse ved sit fyldte 18. år.

Såfremt *Tiltalte* måtte blive frakendt sit danske statsborgerskab efter § 8 b, stk. 1 i lov om dansk indfødsret, hvorefter han ikke længere vil have lovligt ophold i Danmark, er Udlændingestyrelsen derfor af den opfattelse, at længden og karakteren af den pågældendes ophold i Danmark fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 24, nr. 1, § 22, nr. 6.

Efter udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mindre end de sidste 5 år, udvises, hvis udlændingen efter bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13, eller efter straffelovens § 244 og § 245 idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafretlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af *Tiltalte* med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets anmodning om udtalelse af 30. november 2020, hvor Københavns Politi har oplyst, at *Tiltalte* ikke har ønsket at medvirke til en afhøring om sine personlige og familiemæssige forhold vedrørende udvisningsspørgsmålet, hvorfor det ikke har været muligt at gennemføre en konventionsafhøring.

Det bemærkes, at det fremgår af Det Centrale Personregister, at *Tiltalte* er ugift og ikke har børn.

Associeringsaftalen mellem Tyrkiet og EU

Efter Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 (i det følgende benævnt Associeringsaftalen), artikel 6 kan en tyrkisk arbejdstager, som har haft lovlig beskæftigelse i en medlemsstat i ét år eller mere, have ret til at få fornyet sin arbejdstilladelse i samme medlemsstat.

Efter artikel 7 kan denne ret efter omstændighederne også udstrækkes til at omfatte familiemedlemmer til den tyrkiske statsborger, som er omfattet af artikel 6. Efter artikel 7 kan det bl.a. have betydning, hvor længe familiemedlemmet har haft lovligt ophold i værtslandet. For så vidt angår børn kan det desuden have betydning, om barnet har gennemført en erhvervsuddannelse i værtslandet, og om en af forældrene (fortsat) er lovligt beskæftiget i værtslandet.

Det følger af artikel 14, at en tyrkisk statsborger, der er omfattet af Associeringsaftalen, alene kan udvises af værtsstaten, når det er begrundet i hensyn til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed. Efter EU-domstolens praksis betyder dette, at en tyrkisk statsborger, der er omfattet af Associeringsaftalen, kun vil kunne udvises, hvis den pågældendes tilstedeværelse eller adfærd udgør en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn.

Tiltalte har ikke ønsket at medvirke til en afhøring om sine personlige og familiemæssige forhold.

Ved opslag i det Centrale Personregister fremgår det, at:

- *Tiltaltes* mor er dansk statsborger
- *Tiltaltes* far er tyrkisk statsborger
- *Tiltaltes* forældre er bosiddende i Danmark
- *Tiltaltes* forældre blev separeret den 23. april 2007 og skilt den 31. oktober 2007
- *Tiltalte* var registreret på samme adresse som sine forældre fra sin fødsel den 10. februar 1997 og frem til den 23. april 2007, hvor han var 10 år gammel
- *Tiltalte* herefter var registreret på samme adresse som sin mor, frem til den 1. august 2018, hvor han var 21 år gammel
- *Tiltalte* fra den 1. august 2018 er registreret med ukendt adresse
- *Tiltalte* ikke er gift eller har børn

Det fremgår af oplysningerne fra Københavns Politi, at *Tiltalte* har modtaget ydelser fra det offentlige i perioden fra 2015 til og med 2020.

Af indkomstregisteret fremgår det, at *Tiltaltes* indkomst fra 2015 alene består af offentlige ydelser i form af kontanthjælp fra oktober 2015 til april 2020, afbrudt af SU modtaget i perioderne fra januar 2018 til april 2018 samt fra august 2019 til december 2019. Der ses ikke at være indkomst relateret til et egentligt arbejde i denne periode.

Udlændingestyrelsen har ikke modtaget yderligere oplysninger om *Tiltalte* og pågældendes forældres tilknytning til det danske arbejdsmarked.

Artikel 6 vurdering

Det er Udlændingestyrelsens vurdering, at *Tiltalte* ikke er omfattet af artikel 6 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80.

Det er indgået i vurderingen, at *Tiltalte* ikke har haft tilknytning til arbejdsmarkedet.

Artikel 7 vurdering

Da Udlændingestyrelsen ikke har modtaget oplysninger om *Tiltaltes* forældres tilknytning til det danske arbejdsmarked, kan Udlændingestyrelsen ikke vurdere, hvorvidt *Tiltalte* er omfattet af artikel 7, såfremt pågældende måtte blive frakendt sit danske statsborgerskab efter § 8 b, stk. 1 i lov om dansk indfødsret.

Hvis det kan lægges til grund, at *Tiltaltes* forældre har været arbejdstagere i Danmark i associeringsrettens forstand i en periode på minimum 3 år, og at *Tiltalte* i samme periode har boet sammen med forældrene inden sit fyldte 21.-23. år, vurderer vi, at pågældende har optjent rettigheder efter artikel 7, stk. 1 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/ 80.

Udlændingestyrelsen understreger, at der ikke er foretaget en konkret vurdering om, hvorvidt Associeringsaftalen m.v. i det konkrete tilfælde vil kunne være til hinder for en udvisning.

Artikel 6, 7, 13 og 14 af Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 vedlægges denne.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22-24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af omkring 12 års varighed, kan Udlændingestyrelsen umiddelbart tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Udlændingestyrelsen skal dog tage det forbehold, at der kan være hensyn efter udlændingelovens § 26, stk. 2, som Udlændingestyrelsen ikke har kendskab til, som følge af at pågældende ikke har ønsket at medvirke til en afhøring om sine personlige og familiemæssige forhold, og derfor ikke kan sammenholde med anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter.

Konsekvenser ved en eventuel udvisning

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1, at der til en udvisning skal knyttes et indrejseforbud.

Fastsættelsen af indrejseforbuddets længde fremgår af udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 2 og nr. 4-7.

Det bemærkes, at efter udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 5 meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-8 eller for udlændinge, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, dog altid for mindst 6 år.

Det bemærkes endvidere, at indrejseforbuddet, efter stk. 5, nr. 1, kan meddeles af kortere varighed, hvis et indrejseforbud af den varighed, der er nævnt i stk. 4, vil indebære, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

..."

Rettens begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

Kendelse:

Samtlige dommere og nævninger udtaler:

Forhold 1:

Efter bevisførelsen, herunder forklaringen fra vidnet *Vidne1*, lægges det til grund, at PET den 18. april 2020 iværksatte rumaflytning på adressen *Adresse2*, 2450 København SV, hvor tiltaltes mor bor, og hvor tiltalte i denne periode opholdt sig. Rumaflytningen blev iværksat på baggrund af et tip fra en samarbejdspartner til PET. Ud over rumaflytning blev der iværksat flere hemmelige ransagninger på adressen. Første hemmelige ransagning var den 21. april 2020. Herudover har PET under efterforskningen iværksat aflytning af tiltaltes telefon samt iværksat aflytning af bruttodatastrømmen.

Under de hemmelige ransagninger blev der blandt andet fundet en AK-47attrap/hardball-gevær og et sort flag i stof med arabisk skrift.

Den 24. april 2020 indledte tiltalte korrespondance med den PET-kontrollerede profil med agentprofilen "*Agentprofil*" over den krypterede app SIGNAL. Korrespondancen blev indledt på baggrund af anden forudgående korrespondance imellem tiltalte og en for retten ukendt person. Korrespondancen med den PET-kontrollerede agentprofil over SIGNAL fortsatte løbende frem til og med den 28. april 2020, hvor tiltalte af den PET-kontrollerede profil "*Agentprofil*" fik udleveret kontaktoplysninger til *Vidne2* med henblik på aftale om overlevering af en pistol med tilhørende ammunition og magasiner. Tiltalte korresponderede med agent *Vidne2* i perioden fra den 29. april 2020 og frem til anholdelsen den 30. april 2020.

Ved anholdelsen blev tiltalte fundet i besiddelse af en taske indeholdende en pistol af typen Glock17, der af politiet uden tiltaltes viden var blevet deaktiveret, samt 2 tilhørende magasiner og 50 patroner. Effekterne var blevet overleveret til tiltalte, mod betaling af 3.000 kr., af agent *Vidne2* umiddelbart forinden. I forlængelse af anholdelsen blev der foretaget ransagning på ovennævnte adresse. Under ransagningen blev der på tiltaltes værelse i et klædeskab fundet et mindre håndtegnet IS-flag og et større islamistisk flag i stof. På gulvet fandt politiet en AK-47-attrap/hardball-gevær. Under ransagningen fandt politiet desuden en computer samt flere mobiltelefoner.

Under gennemgang af tiltaltes computer, telefon og aflytning af bruttodata-strømmen udfandt politiet en større mængde materiale af militant islamistisk karakter, herunder blandt andet filerne "*Islamic State – Open Source Jihad*", "*44 ways to support jihad*", "*From Dabiq to Rome no. 57*" og videoen "*The Procession of Light 2*" samt en fil indeholdende en vejledning om IT-sikkerhed mv. "*CYBER-SECURITY*".

Ved politiets gennemgang af tiltaltes Facebookprofil med navnet *Tiltalte* ses tiltalte at have anvendt billedet af en ung selvmordsbomber som sit profilbillede. På Facebookprofilen ses desuden flere ytringer af yderliggående karakter.

Politiets efterforskning har vist, at tiltalte via sin telefon den 16. og 24. april 2020 foretog søgninger vedrørende *Person1s* angreb på blandt andet *Sted1*, ligesom tiltalte havde foretaget søgning på musikbegivenheden Distortion.

Af rumaflytningen fra den 20. april 2020 fremgår, at tiltalte gentagne gange reciterede en tekst, der af retten, på baggrund af vidnet *Vidne5s* forklaring, anses som en troskabserklæring. På tiltaltes mobiltelefon udfandt politiet en PDF-fil indeholdende en tekst af tilsvarende ordlyd som den reciterede troskabserklæring. Det fremgår af sagen, at FBI den 6. oktober 2020 fremsendte en udateret video, der viser tiltalte recitere en troskabserklæring, der i det væsentlige svarer til både indholdet af rumaflytning af 20. april 2020 samt indholdet af PDF-filen fra tiltaltes telefon. Det er ubestridt, at det er tiltalte, der ses på videoen. På videoen ses tiltalte iført træningstøj og hvid bedehue. I baggrunden ses en AK-47-riffel samt to flag. Riflen og flagene svarer til attrappen/hardball-geværet og de flag, som politiet fandt under ransagningen den 30. april 2020.

I korrespondancen med agentprofilen *Agentprofil* sympatiserer tiltalte med Islamisk Stat og militant islamisme samt udtrykker et ønske om martyrdøden, ligesom han omtaler specifikke terrorangreb så som *Person1s*. Af korrespondancen fremgår ligeledes en angivelse af tiltaltes overvejelser om mulige mål samt en konkret efterspørgsel på våben.

Af rumaflytningen fremgår endvidere, at tiltalte i perioden fra den 26. til den 27. april 2020 afspillede YouTube-videoer vedrørende betjening af håndvåben, herunder pistoler af typen Glock17.

På ovennævnte baggrund finder retten det bevist, at tiltalte forud for anholdelsen var radikaliseret og sympatiserede med Islamisk Stat og militant islamisme. Endvidere lægger retten til grund, at tiltalte op til anholdelsen sværgede troskab til Islamisk Stat og dets leder *Person2* ved sin troskabserklæring. Ifølge forklaring afgivet af *Vidne5* ses troskabserklæringer ofte anvendt ved terrorhandlinger.

På baggrund af karakteren af tiltaltes tilkendegivelser i korrespondancen med PET's agenter, herunder tiltaltes specifikke efterspørgsel af våben med mange skud og flere magasiner og en direkte tilkendegivelse om, at tiltalte kunne udføre et angreb alene med Glock'en, finder retten det bevist, at tiltalte erhvervede pistolen med forsæt til at begå en eller flere terrorhandlinger et ikke nærmere bestemt sted i Danmark eller udlandet som anført i anklageskriftet, hvilket mislykkedes på grund af anholdelsen af tiltalte.

Retsplejelovens § 754 a-754 d om agentvirksomhed gælder ikke ved efterforskning af overtrædelser af blandt andet straffelovens § 114, jf. retsplejelovens § 754 e.

Det følger imidlertid af dansk rets almindelige retsprincipper, at også anvendelse af agenter i forbindelse med sådan efterforskningsvirksomhed er betinget af, at der foreligger fornøden mistanke, ligesom indsættelsen af agenter ikke må bevirke en forøgelse af lovovertrædelsens omfang eller grovhed.

På ovennævnte baggrund finder retten endvidere, at der ved indsættelsen af agenterne var den fornødne mistanke om forsøg på overtrædelse af straffelovens § 114, hvorfor det var berettiget at indsætte disse. Det forhold, at den formelle godkendelse til indsættelse af agenter først forelå den 28. april 2020, kan ikke føre til et andet resultat.

Retten finder endvidere, at aftalen om køb af pistolen kom i stand alene på tiltaltes initiativ, og at tiltalte af egen drift rettede henvendelse til den person, som den PET-kontrollerede agentprofil, agent *Vidne2*, havde oplyst, kunne sælge våben til tiltalte. Retten bemærker endvidere, at tiltalte alene fik udleveret en pistol med tilhørende ammunition og magasiner på trods af en oprindelig efterspørgsel på både pistol og AK-47.

Herefter, og på baggrund af indholdet af korrespondancen og sagens oplysninger i øvrigt, finder retten ikke, at der er grundlag for at antage, at PET's agents deltagelse i korrespondancen har medført en forøgelse af lovovertrædelsens omfang eller grovhed.

Retten finder herefter, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Forhold 2:

Efter den af vidnet *Forurettede* afgivne forklaring, sammenholdt med den afspillede video og agent *Vidne10s* forklaring, finder retten det bevist, at tiltalte tildelte *Forurettede* et slag med knyttet hånd på halsen. Da tiltalte tidligere er straffet for forsætligt legemsangreb eller en forbrydelse, der har været forbundet med forsætlig vold, er tiltalte herefter skyldig i forhold 2.

Forhold 2:

Retten finder ikke, at der foreligger det til domfældelse fornødne bevis for, at tiltalte har gjort sig skyldig i den rejste tiltale, hvorfor han frifindes i sagens forhold 3.

Tiltalte er herefter skyldig i forhold 1 og 2, jf. retsplejelovens § 891, stk. 4.

Derfor bestemmes:

Tiltalte *Tiltalte* er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 114, stk. 1, nr. 1, nr. 2 og nr. 6, jf. § 21, og § 244, jf. § 247, stk. 1.

Sanktionsspørgsmålet

Tiltalte har overtrådt straffelovens § 114, stk. 1, nr. 1, nr. 2 og nr. 6, jf. § 21, og § 244, jf. § 247, stk. 1.

Der er afgivet 12 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 10 år.

Samtlige voterende har ved straffastsættelsen lagt vægt på, at tiltalte er fundet skyldig i forsøg på terror. Udgangspunktet for udmåling af straffen for forsøg på terror ved bombesprænging og manddrab er 12 års fængsel, jf. U.2008.1587H samt utrykt dom af 31. januar 2013 afsagt af Østre Landsret i sag nummer S-1977-12. Under hensyn til at tiltalte på anholdelsestidspunktet endnu ikke havde udset sig et konkret mål, at tiltalte handlede alene samt det manglende professionelle tilsnit, har samtlige voterende fundet, at straffen passende kan fastsættes til fængsel i 10 år.

Det følger af indfødsretslovens § 8 b, stk. 1, at den der dømmes for overtrædelse af en eller flere bestemmelser i straffelovens kap. 12 og 13, ved dom kan frakendes sin danske indfødsret, medmindre pågældende derved bliver statsløs.

Efter forarbejderne til indfødsretslovens § 8 b, stk. 1, skal der ved vurdering af, om indfødsretten skal frakendes, når lovens betingelser er opfyldt, foretages en vurdering af på den ene side forholdets grovhed og på den anden side en frakendelses betydning for den pågældende. I tilfælde hvor en person dømmes for mere alvorlige forhold, bør den pågældende som udgangspunkt frakendes dansk indfødsret. Den betydning en frakendelse har for den pågældende kan dog tale afgørende herimod, og herunder bør der ikke ske frakendelse, hvis den pågældende ikke har nogen eller alene har meget ringe tilknytning til et andet land. Ved mere alvorlige forhold forstås som udgangspunkt forhold, der straffes med fængsel i 2 år eller derover.

Det fremgår endvidere af forarbejderne, at den nævnte proportionalitetsafvejning minder om den, der skal foretages efter udlændingelovens regler ved vurdering af, om udvisning på grund af et strafbart forhold skal ske, og at der normalt ikke bør ske frakendelse af dansk indfødsret, hvis det efter udlændingelovens regler vil være et uproportionalt indgreb at udvise den pågældende.

Når der i blandt andet udlændingelovens § 22 er hjemmel til at udvise en udlænding ved dom som følge af et strafbart forhold, følger det af udlændingelovens § 26, stk. 2, at udlændingen skal udvises medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder navnlig artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Efter artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for blandt andet sit privatliv og familieliv. Indgreb i udøvelsen af disse rettigheder i form af for eksempel udvisning forudsætter, at betingelserne i artikel 8, stk., 2, er opfyldt. Heraf følger, at udvisningen skal have lovhjemmel og et legitimt formål, herunder for eksempel forebyggelse af uro eller forbrydelse. Det er endvidere en betingelse, at udvisningen er nødvendig af hensyn til dette formål. Afgørelsen heraf beror navnlig på en proportionalitetsvurdering. I bedømmelsen indgår blandt andet de samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til karakteren og alvoren af den tidligere og nu begåede kriminalitet. I bedømmelsen indgår endvidere, hvor længe den pågældende har været i opholdslandet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og til statsborgerskabslandet. Der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født her i landet eller indrejst som barn, og som har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her i landet, jf. herved blandt andet Menneskerettighedsdomstolens dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig (nr. 1638/03).

Associeringsaftalen mellem Tyrkiet og EU medfører begrænsninger i adgangen til at udvise tyrkiske arbejdstagere og familiemedlemmer til økonomisk aktive tyrkiske statsborgere. En tyrkisk statsborger, der er omfattet af Associeringsaftalen, kan efter aftalens artikel 14 kun udvises, såfremt der foreligger en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

Der er afgivet 10 stemmer for at frakende tiltalte sin danske indfødsret samt udvise tiltalte med et indrejseforbud for bestandig. Der er afgivet 2 stemmer for at frifinde tiltalte for påstanden om frakendelse af dansk indfødsret og udvisning.

Det er ubestridt, at tiltalte ud over sin danske indfødsret har tyrkisk statsborgerskab.

Flertallet udtaler:

Tiltalte er født og opvokset i Danmark og har sin tætteste familie her i landet. Det er ikke oplyst, at tiltalte på noget tidspunkt har haft en tilknytning til arbejdsmarkedet. Det lægges til grund, at tiltalte i et vist omfang kan tale, forstå og læse tyrkisk, og at han i sin barndom har været på ferieophold i Tyrkiet, hvor familien til tiltaltes far fortsat er bosiddende.

Tiltalte må således anses for at have en meget stærk tilknytning til Danmark, men vi finder ikke, at tiltalte vil være uden forudsætninger for at etablere sig i Tyrkiet.

Tiltalte har begået meget alvorlig kriminalitet omfattet af straffelovens kap. 13, og straffen er fastsat til fængsel i 10 år. Tiltalte er endvidere tidligere straffet for personfarlig kriminalitet. Henset hertil og efter en samlet afvejning, finder vi, at hverken frakendelse af tiltaltes danske indfødsret eller udvisning med indrejseforbud for bestandig vil udgøre et uproportionelt indgreb i forhold til tiltalte.

Flertallet stemmer herefter for, at tiltalte skal frakendes sin danske indfødsret og i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 1 og nr. 6, jf. § 32, stk., 4, nr. 7, udvises af Danmark med et indrejseforbud for bestandig.

Det forhold, at tiltalte måtte være omfattet af Associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet, kan på baggrund af den begåede kriminalitet ikke føre til et andet resultat.

Mindretallet udtaler:

Mindretallet finder, at tiltalte reelt er uden forudsætninger for at etablere sig i Tyrkiet. Mindretallet finder herefter, at det med sikkerhed ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at udvise tiltalte, hvorfor mindretallet stemmer for at frifinde tiltalte for påstanden om frakendelse af dansk indfødsret samt udvisning.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Retten følger påstanden om konfiskation, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 30. april 2020.

Thi kendes for ret:

Tiltalte skal straffes med fængsel i 10 år.

Tiltalte frakendes sin danske indfødsret og udvises med indrejseforbud for bestandig.

Hos tiltalte konfiskeres en 9 mm pistol af mærket Glock med 2 tilhørende magasiner, 50 patroner, 3000 kr. og en smartphone (koster P1/1).

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

.....

Østre Landsrets 24. afdelings DOM - 28. november 2022 - S-2873-21

(landsdommerne Peter Mørk Thomsen, Steen Mejer og Mikkel Isager-Sally (kst.) med nævninger).

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, februar 1997, (advokat Martin Andersen, besk.)

Retten på Frederiksbergs dom af 28. september 2021 er anket af *Tiltalte* med endelig påstand om frifindelse i forhold 1, subsidiært formildelse af straffen.

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat samt skærkelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnet *Vidne1*. Der er desuden afgivet forklaring af agent *Vidne2*.

De i byretten af vidnerne politiagent *Vidne2*, *Vidne3*, *Vidne4*, *Vidne5*, *Forurettede*, *Vidne6*, *Vidne7* og *Vidne8* afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

[FORKLARINGER UDELAGT]

Landsrettens begrundelse og resultat

Af landsrettens kendelse vedrørende skyldspørgsmålet fremgår:

”Retten på Frederiksbergs dom er anket af *Tiltalte* med påstand om frifindelse i forhold 1.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse af byrettens skyldkendelse.

Landsrettens begrundelse og resultat

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Beskrivelsen i anklageskriftets forhold 1, hvori formuleringen ”til brug for en eller flere terrorhandlinger et ikke nærmere bestemt sted i Danmark eller udlandet” indgår, giver i sammenhæng med anklageskriftets formulering i øvrigt tiltalte tilstrækkelig mulighed for at tilrettelægge sit forsvar. Anklageskriftet lever derfor op til kravene i retsplejelovens § 834, stk. 2, nr. 4.

Tiltalte købte den 30. april 2020 ca. kl. 13.50 på en parkeringsplads ved *Restaurant* for et beløb på 3.000 kr. et skydevåben, to magasiner og 50 patroner af agenten med agentprofilen *Agentprofil*, som tiltalte havde korresponderet med i perioden fra den 29. april til den 30. april 2020, og tiltalte blev umiddelbart efter købet anholdt.

Også efter bevisførelsen for landsretten findes det ubetænkeligt at lægge til grund, at tiltalte forud for anholdelsen var radikaliseret og sympatiserede med Islamisk Stat og militant islamisme. Der er herved lagt vægt på de samme forhold, som byretten har lagt vægt på, herunder fundet af en større mængde materiale af militant islamistisk karakter og indholdet af dette materiale – herunder ”terrormanualer” m.v. – på tiltaltes computer og telefon og ved aflytning af bruttodatastrømmen, at der på tiltaltes Facebookprofil blev anvendt et foto af en ung selvmordsbomber som profilbillede, og at tiltalte den 16. og 24. april 2020 foretog søgninger vedrørende *Person1s* angreb på *Sted1*. Der er endvidere lagt vægt på, at der ved ransagningen af tiltaltes bopæl blev fundet en AK-47-attrap, et mindre håndtegnet IS-flag og et større islamistisk flag i stof, og på indholdet af en fremlagt video, hvor tiltalte reciterer en troskabserklæring, hvor han sværger troskab til IS og dets leder *Person2*. Der er endelig lagt vægt på indholdet af korrespondancen mellem tiltalte og agenterne med agentprofilen *Agentprofil* og *Vidne2*, hvor tiltalte sympatiserer med Islamisk Stat og militant islamisme, udtrykker ønske om martyrdøden, omtaler tidligere terrorangreb og egne overvejelser om mulige mål samt konkret efterspørger våben og ammunition.

På den anførte baggrund og under hensyn til, at tiltalte – der ubestridt havde set en række videoer om betjening af forskellige skydevåben – i korrespondancen med agenterne omtalte, at han ville udføre ”jihad” og efterspurgte specifikke våben, som han kunne udføre et angreb med, tiltrædes det, at tiltalte erhvervede pistolen med forsæt til at begå en eller flere terrorhandlinger som beskrevet i anklageskriftet, jf. straffelovens § 114, stk. 1, nr. 1, nr. 2 og 6, jf. § 21.

Det tiltrædes, at der ved PET’s indsættelse af agenter forelå fornøden mistanke om overtrædelse af straffelovens § 114, og at indsættelsen af agenter derfor var berettiget, uanset tidspunktet for den formelle godkendelse heraf. Det tiltrædes endvidere af de grunde, der er anført af byretten, at der ikke er grundlag for at antage, at PETagenternes deltagelse i korrespondancen med tiltalte har medført en forøgelse af lovovertrædelsens omfang eller grovhed.

Det tiltrædes derfor, at tiltalte er fundet skyldig i forhold 1.

Thi bestemmes:

Byrettens skyldkendelse stadfæstes.”

Tiltalte har overtrådt straffelovens § 114, stk. 1, nr. 1, nr. 2 og 6, jf. § 21.

Strafudmåling

Der er afgivet 13 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 12 år og 5 stemmer for fængsel i 10 år.

Flertallet bemærker – som også anført indledningsvis af byretten – at udgangspunktet ved udmåling af straffen for forsøg på terrorisme ved bombesprængning og manddrab er 12 års fængsel. Flertallet finder ikke grundlag for at fravige dette udgangspunkt.

Mindretallet finder af de grunde, der er anført af byretten, at der er grundlag for at fravige udgangspunktet om 12 års fængsel for den pådømte kriminalitet, således at straffen fastsættes til fængsel i 10 år.

Der træffes afgørelse vedrørende strafudmålingen efter stemmeflertallet, således at straffen fastsættes til fængsel i 12 år.

Udvisning og frakendelse af dansk indfødsret

Der er afgivet 14 stemmer for, at tiltalte af de grunde, der er anført af byrettens flertal, skal udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig, jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 1 og nr. 6, jf. § 32, stk. 4, nr. 7, og tillige skal frakendes sin danske indfødsret. Der er herved – som i byretten – navnlig lagt vægt på, at tiltalte, der er tidligere straffet, nu er fundet skyldig i forsøg på terrorisme og idømt en straf af fængsel i 12 år.

Der er afgivet 4 stemmer for, at tiltalte af de grunde, der er anført af byrettens mindretal, skal frifindes for påstanden om frakendelse af sin danske indfødsret og udvisning.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at tiltalte skal udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig og skal frakendes sin danske indfødsret.

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 30. april 2020.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at *Tiltalte* straffes med fængsel i 12 år.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.